

LEFWIJF 2

50 VROUWEN

50 VERHALEN

Samengebracht door
LUCINDA DOUGLAS

De verhalen in LEFWIJF 2 zijn samengebracht door Lucinda Douglas.

Eindredactie: Richard van Bruinnessen

Vormgeving: WarmGrijs.nl

Correctie: Jaap van Bruinnessen

Uitgave: Katman Publishing

richard@katman.nl

ISBN 9789082819212

NUR 745

@ 2021 Katman Publishing

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever behalve voor publicitaire doeleinden.

LEFWIJF 2

50 VROUWEN

50 VERHALEN

Als je voor een dubbeltje bent geboren,
heb je alle ruimte om kwartje te worden.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
Alles heeft een reden - <i>Carlijne van Popering</i>	9
Spiegeltje, spiegeltje... - <i>Patty Duijn</i>	13
Mayday! - <i>Dana Ketels</i>	17
Het lichaam als kompas - <i>Kathleen Anseeuw</i>	21
De wereld aan mijn voeten - <i>Franca Gribnau</i>	25
De stem van de stilte - <i>Maike van den Berg</i>	29
Stroomopwaarts - <i>Alice van 't Hof</i>	33
Dat lefmoment - <i>Minu Peters</i>	37
Niet rouwen maar leven - <i>Marjorie Volkerts</i>	41
Beeld in zicht - <i>Carien van Hest</i>	45
Oneindige mogelijkheden - <i>Claudia Berghout</i>	49
Inspirator - <i>Kim van den Anker</i>	53
Van onmacht naar kracht - <i>Judith Bootsman</i>	57
Dag harnas, welkom kwetsbaarheid - <i>Gonnie Leguijt</i>	61
Het gemis van trappelende voetjes - <i>Ivonne Verkes</i>	65
Angeltrekker - <i>Els Van Laecke</i>	69
Muurbloempje - <i>Judith van der Sluis</i>	73
Het leven is één groot wonder - <i>Nathalie Beck</i>	77
Zichtbaarheid - <i>Sifra Denneboom</i>	81
De weg omhoog - <i>Tjarda Reesink</i>	85
Hoezo hopeloos? - <i>Sandra Poelman</i>	89
Mama, dat heeft of doet mijn mama ook - <i>Pauline Koetsier</i>	93
Leef je leven. Lach en geniet! - <i>Thera Gerritsen</i>	97
Water, tanden en theater - <i>Alice Grasveld</i>	101
Van rauwe rouw naar lichtspeler - <i>Cassandra Carmio</i>	105
Sleutel - <i>Liane Fluit</i>	109

Dit ben ik, ik heb lef - <i>Carin Tiggeloven</i>	113
Waar ben ik aan begonnen? - <i>Brenda Eerdhuijzen</i>	117
Als de draak verslagen is - <i>Joanna Bos</i>	121
Mijn paarse jas - <i>Manita Lemmens</i>	125
Nova Vida, een nieuw leven - <i>Esther van der Meer</i>	129
Eb en vloed - <i>Marnie Krom</i>	133
De kameleon versus de panter - <i>Anjani Koldenhof</i>	137
Je kunt niet alles kunnen? - <i>Sylvia van Ostende</i>	141
Ik tel mee - <i>Nele Descheemaecker</i>	145
Ik ben (g)een lefwijf - <i>Nicolien Straathof</i>	149
20 seconden lef - <i>Pauline Redlich</i>	153
Dit grote geheim - <i>Inge Asmus</i>	157
Mijn vrijheid in kracht én kwetsbaarheid - <i>Arja van der Pot</i>	161
Altijd thuis - <i>Saskia van Alphen</i>	165
Mijn confronterende spiegelbeeld - <i>Daphne van Hove</i>	169
Een kluwen wol - <i>Renia Mers</i>	173
Steeds bang om door de mand te vallen - <i>Arianda Schepens</i>	177
De fik erin - <i>Tamara Lampers</i>	181
Stappen - <i>Linda Kleefman</i>	185
Je hebt altijd een keuze - <i>Anita Wix</i>	189
Sarah - <i>Marina van Rossum</i>	193
Nam ik nu net ontslag? - <i>Jeanneke Bruning</i>	197
Zomaar een nacht - <i>Caro Westerdijk</i>	201
Verleden tijd - <i>Lucinda Douglas</i>	205

VOORWOORD

Lef kun je de vijftig auteurs van LEFWIJF 2 niet ontzeggen. Lef in drievoud wil ik zelfs stellen. In de eerste plaats vertellen ze boeiend en meeslepend over een bijzonder lefmoment in hun leven. Dat kan zijn op het persoonlijke maar ook op het zakelijke vlak en vaak vloeien ze in elkaar over. In de tweede plaats hebben ze het lef om dit persoonlijke verhaal met jou te delen en tenslotte nemen ze de uitdaging aan om dit in vijfhonderd woorden helder te vertellen.

Ik heb respect voor deze vijftig geweldige dames want dit lef in drievoud is niet een ieder gegeven. En als je dit durft, heb je meer in je mars. Met dit verhaal veroveren zij hun plek in de wereld en stellen zich op als lefwijf. Ik nodig je uit hun verhaal te lezen en ik weet het zeker, deze vrouwen gaan meer moedige stappen zetten want zij hebben ambitie en een gezonde dosis lef. Wat een heerlijke combinatie! Dank je wel dames!

Lucinda Douglas
Auteur, spreker, ondernemer

ALLES HEEFT EEN REDEN

Carlijne van Popering

Toen jij mij in oktober 2020 vanuit je ziekenhuisbed vroeg: ‘Lijne, blijf je bij mij?’, trok ik je overal doorheen en bleef aan jouw zijde waken tot aan het eind. Niets in het leven is toeval, alles heeft een reden. Dat ik op jouw pad kwam Duns, toen je in dat verpleegtehuis letterlijk over de grond kroop van ellende, was geen toeval. Je krijgt in je leven een aantal vriendinnen waarbij er één is die voor je vecht als een leeuw. Wij leerden elkaar kennen toen je 25 jaar was en je voor het eerst die vreselijke borstkanker kreeg.

Nooit had ik toen gedacht dat ik jaren later ook borstkanker zou krijgen. Toen. Bizar hè, hoe het leven kan lopen? Ik hoor je nog zeggen: ‘Lijne, ik was er niet voor jou. Waarom ben jij er wel voor mij?’ Omdat, Duns, ik op jouw pad werd gezet en niet omgekeerd. Ik kon dit blijkbaar zelf, want ik wist dat ik deze ziekte zou krijgen.

Jarenlang had ik dromen waarin ik aan het infuus lag. Bovendien voelde ik een ‘strengetje’ in mijn rechterborst. Jaar in, jaar uit ging ik naar mijn huisarts, kreeg iedere keer een verwijzing voor een mammografie en een echo en hoorde stevast van de artsen dat ik me niet druk moest maken: ‘U bent nog zo jong, er is echt niets aan de hand.’

We vergeten dat ons lijf ons heel veel vertelt. Augustus 2018, op de MRI zijn er toch opgelichte deeltjes te zien. ‘Mevrouw,

voor de zekerheid doen we toch maar een biopt maar ik ga niet van het ergste uit'. Drie dagen later in haar kamer zegt de chirurg: 'Je hebt gelijk, het is wel borstkanker.'

De grond onder mijn voeten verdwijnt. Haar stem vervaagt, mijn adem stukt. Tegelijkertijd voel ik opluchting en bevestiging; zie je wel, ik ben niet gek, ik heb gelijk, mijn intuïtie klopt. Een intens traject van twee jaar volgt. Chemotherapieën, operaties en immunotherapie. Ik genees van borstkanker, want ik was op tijd.

*"Zie je wel,
ik ben niet gek"*

Na maanden zonder contact, appte ik je Duns. Je kwam die ochtend in mijn hoofd, ik moest je appen. Hoe gaat het met je? De tumor die ontstaan was door de bestralingen van twintig jaar geleden, drukte op jouw longslagader waardoor je bijna geen lucht meer kreeg. We moesten het zeker een week volhouden, dan pas kon je een operatie krijgen. Extra zuurstof, vernevelen, morfine en slapeloze nachten; wat hebben we gevochten en je anderhalve week in leven gehouden.

Ik ontving het boek LEFWIJF van een vrouw die hoorde hoe ik tijdens de strijd tegen mijn borstkanker mijn droom had waargemaakt: ik had mijn eigen kookboek uitgegeven. Zij vond mij een lefwif en schreef als medeauteur het eerste lefverhaal. In die anderhalve week die jij nog moest blijven leven, kon ik maar één ding bedenken en dat was elke avond jou voorle-

zen uit dat boek met verhalen van vrouwen over wanneer het erop aankomt. Jouw verhaal. Ik vind jou een lefwijf; jij hebt er alles aan gedaan, maar dan ook echt alles. Lieve kleine mooie moedige strijder, ik houd van jou, rust zacht.

Carlijne (links) en Dunja

Carlijne van Popering is single moeder van twee, directiesecretaresse op een fiscalistenkantoor en gepassioneerd chef. Op 1 november 2019 gaf ze haar eerste kookboek zelf uit. Na zes jaar hard werken, kinderen opvoeden, tussendoor in 2018 genezen van

borstkanker en blijven geloven in haar droom, verscheen haar erotische kookboek *Let's Missbehave, where food meets pleasure*. Met haar boek en recepten wil Carlijne mensen dichter bij elkaar brengen; dat vrouwen en mannen open over hun wensen, verlangens en fantasieën praten. Terug naar de seks en erotiek met wederzijds respect. Sex positivism. letsmissbehave.com

scan de QR-code
voor de podcast

SPIEGELTJE, SPIEGELTJE...

Patty Duijn

Lef, een klein drieletterwoord en toch zo groots. Het valt me op dat het woord verschillende reacties oproept. Wanneer ik mensen in mijn omgeving vraag naar wat zij zien als een lefmoment van mij, lopen de antwoorden uiteen. Zij noemen de scheiding van mijn soulmate. Iemand waar ik zielsveel van houd maar intuïtief voelde: wij moeten ons anders verhouden. Het was een pittige weg van verwarring, onbegrip en liefde. We zijn uiteindelijk twee betere versies van onszelf geworden. Was dit lef? Of het moment dat ik mijn ontslag indiende en tegelijkertijd mijn werkgever om een werkgeversverklaring vroeg waar ik snel een huis mee kocht als vaste basis voor mijn gezin. Alle financiële onzekerheid in de ogen kijkend. Maar ik had geen twijfels; dat komt wel goed. Was dat lef?

Of het moment dat ik uit het niets mijn bedrijf startte. Ik stoorde me aan het ontbreken van zorg voor het gehele systeem rondom verlies. Dat moest beter vond ik en voegde de daad bij woord. Want 'Ja Duijn', zei ik tegen mezelf, 'als je oordeelt en iets vindt, doe het dan zelf beter en laat het zien.' Inmiddels is het een bedrijf met elf medewerkers. Was dat lef?

Voor mij is lef hebben iets delen van een persoonlijke laag. Omdat ik denk dat meer sterke vrouwen dit zullen herkennen en er wellicht mee stoeien. Mijn lefmoment is dat waarop ik mijzelf volledig en eerlijk durfde te zien. De leuke en minder

leuke kanten en het omarmen van de mannelijke en vrouwelijke energie in mij. Het was het moment waarop ik begreep dat beide deel van mij zijn en mij vormen. Juist die twee maken dat ik krachtig en zacht tegelijk kan zijn. Het is de uitdaging de juiste balans te vinden.

Nu ik dit begrijp, zie en ervaar en realiseer ik me pas hoe lastig de partners in mijn leven het soms gehad moeten hebben. Nu pas leer ik inzien dat veel van wat ik hen toedichtte, misschien wel deels projectie was en iets zei over mijn eigen kwetsbaarheden.

“Vaak ben ik gevallen”

Terugkijkend denk ik dat ik in dit proces van helen, ik mijn partners, uiteraard onbedoeld, niet altijd ten volle heb gezien. Tegelijkertijd realiseer ik me ook dat ik ze veel liefde heb gegeven, dat we van elkaar hebben geleerd en dat ze verantwoordelijk zijn voor zichzelf. Maar die verbintenis die zou duren, dat lukte mij maar niet. Dat kunnen delen, openstellen en ontvangen, daar was ik niet klaar voor. Ik had zelf nog heilend werk te verrichten en daar waren zij ongewild onderdeel van. Vaak ben ik gevallen en nog vaker ben ik opgestaan. Aan doorzettingsvermogen, ondernemerskwaliteiten, kracht, geven, liefde, levenslust en het volgen van mijn intuïtie, lag het nimmer. Ontvangen bleef lastig.

Voortaan kijk ik in de spiegel en zie mijn gehele ik. Wat ik zie? Ik kan krachtig, sterk, onafhankelijk en ondernemend zijn en tegelijkertijd vanuit mijn vrouw-zijn zacht, zorgzaam, afhan-

kelijk en kwetsbaar. Vanaf nu ben ik heel in mijn zijn en kies voor die mooie, krachtige én zachte vrouw. En dat, dat noem ik nou lef!

De dood. Patty Duijn krijgt er vrijwel dagelijks mee te maken. Honderden stervenden, nabestaanden (in spe) en andere achterblijvers heeft de Santpoortse inmiddels bijgestaan. Met haar boek *Rouwdoula* (2019) doorbreekt ze taboes die rond het levens-einde hangen. Daarbij is zij een grote inspiratie voor collega's én consumenten in de palliatieve zorg en uitvaartbranche. Patty is een levensgenieter pur sang en is aanstekelijk in haar levensenergie. Haar missie: mensen inspireren en begeleiden in het natuurlijk omgaan met verlies. Ook zelf leeft zij haar missie en schrijft en spreekt hier openlijk en openhartig over. rouwdoula.nl

scan de QR-code
voor de podcast

